

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.946 van 24 februari 1999
in de zaak A. 77.043/X-7943.**

In zake : 1. de n.v. NEVENS NATUURSTEEN,
2. Georges NEVENS,
3. Bart NEVENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. JONGBLOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

de gemeente DENDERLEEUEW,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. NEVENS NATUURSTEEN, Georges NEVENS en Bart NEVENS
op 8 januari 1998 hebben ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de
Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en
Ruimtelijke Ordening van 14 november 1997 houdende,
eensdeels, inwilliging van het beroep dat het college
van burgemeester en schepenen van de gemeente
Denderleeuw heeft ingesteld tegen de beslissing van
5 december 1996 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de
n.v. NEVENS NATUURSTEEN de bouwvergunning werd verleend
voor het verbouwen van een bestaand industrieel pand tot

bedrijfsgebouw met toonzaal en winkel en het oprichten van een nieuwe loods aan de Fabrieksstraat en Omlooplaan te Denderleeuw, anderdeels, afgifte van de bouwvergunning mits inachtnaam van 11 voorwaarden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat Y. TRAEST die, loco Advocaat P. AERTS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat T. LAMBERT die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente Denderleeuw met een verzoekschrift van 11 februari 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt :

"De Raad van State verleent geen vergunningen, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks, zodat enkel de beslissing op zich in voorkomend geval kan worden geschorst en/of vernietigd en niet een onderdeel ervan.

Ingaan op de vraag van verzoekende partijen om het voorwerp van de schorsing te beperken tot de voorwaarden 4, 5 en 10, met de bedoeling om in zulk geval de bouwwerken te realiseren 'volgens de ingediende plannen en rekening houdend met de bijkomende voorwaarden', zoals verzoekende partijen zelf aangeven op pagina 12 van hun verzoekschrift, zou een indeplaatsstelling van de vergunningverlenende overheid inhouden.

Immers een gedeeltelijke schorsing en/of vernietiging van een aantal voorwaarden, waardoor verzoekende partijen zouden kunnen bouwen volgens de ingediende plannen en bijkomende voorwaarden, zou het de vergunningverlenende overheid onmogelijk maken de

bouwaanvraag terug te beoordelen vanzelfsprekend in voorkomend geval rekening houdend met de overwegingen van een schorsings- en/of vernietigingsarrest. Het arrest zou in zulk geval de wensen van verzoekende partij dan als een vergunning moeten gelden.

De vordering tot schorsing en vernietiging heeft dan ook betrekking op het gehele Ministerieel Besluit van 14 november 1997 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening";

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt :

"De verzoekende partijen hebben geen belang bij hun vordering :

- in zoverre zij een vergunning verleent, omdat dit niet grievend kan zijn;
- in zoverre zij tegen de voorwaarden zijn gericht, vermits die integrerend deel uitmaken van de stedenbouwkundige toetsing van het project, en de Raad van State zich door een schorsing van alleen maar de bekritiseerde voorwaarden in de plaats zou stellen van de overheid bij de beoordeling van het project vanuit stedenbouwkundig oogmerk, door het project onder andere dan de door de minister vereist geachte voorwaarden te vergunnen";

Overwegende dat de verzoekende partijen in het dispositief van het verzoekschrift vragen "de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te schorsen, en voor zover de Raad dit mogelijk acht de schorsing van het bestreden besluit te beperken tot de voorwaarden 4, 5 en 10 onder dewelke de vergunning werd afgeleverd"; dat zij dit verzoek staven als volgt :

"Middels het bestreden besluit wordt aan verzoekster een bouwvergunning afgeleverd, doch onder 11 voorwaarden.

Verzoekers zijn bereid zich bij 8 van deze 11 voorwaarden neer te leggen en deze na te leven. Deze 8 voorwaarden zijn trouwens reeds geïncorporeerd in de plannen van de uiteindelijke bouwaanvraag of de afgeleverde milieuvergunning.

Verzoekers kunnen zich echter helemaal niet neerleggen bij de voorwaarden 4, 5 en 10 zoals in het bestreden besluit vermeld. Deze voorwaarden zijn immers volledig onwettig en de tenuitvoerlegging ervan is voor verzoekster ten zeerste nadelig (cfr. uiteenzetting moeilijk te herstellen ernstig nadeel).

Verzoekster is echter van oordeel dat deze voorwaarden op zich vatbaar zijn voor afzonderlijke schorsing van tenuitvoerlegging, nu de schorsing van tenuitvoerlegging van deze twee voorwaarden de uitvoerbaarheid van het Besluit en de overige voorwaarden waaronder dit Besluit werd afgeleverd zelf niet in het gedrang brengt.

Door de afzonderlijke schorsing van de voorwaarden 4, 5 en 10 van het Besluit dd. 17 november 1997, is het Besluit zelfs beter uitvoerbaar, nu verzoekster in dit geval kan bouwen volgens de ingediende plannen, en rekening houdend met de bijkomende voorwaarden. De tenuitvoerlegging van de bouwvergunning onder de bestreden voorwaarden 4, 5 en 10 stellen verzoekster anderzijds voor het probleem dat uit de bouwvergunning niet blijkt op welke wijze de voorgevel na gedeeltelijke afbraak opnieuw moet worden opgetrokken, nu dit in de voorwaarden niet is opgenomen.

Verzoekers (zijn) dan ook van oordeel dat de voorwaarden 4, 5 en 10 van de bestreden vergunning om de hierboven aangehaalde redenen voor afzonderlijke schorsing van tenuitvoerlegging vatbaar zijn, en verzoeken de Raad dan ook, in de mate dat de Raad dit mogelijk acht, de eventuele schorsing van tenuitvoerlegging te beperken tot de onwettig opgelegde voorwaarden 4, 5 en 10 van de vergunning, waardoor verzoekers zouden beschikken over een bouwvergunning die uitvoerbaar is onder de overige voorwaarden, waarin zij zich kunnen vinden";

Overwegende dat het argument dat het bestreden besluit in feite "uitvoerbaar is" of "zelfs beter uitvoerbaar is" zonder de voorwaarden 4, 5 en 10 niet dienend is; dat de bestreden vergunning in rechte ondeelbaar is; dat wat in rechte ondeelbaar is, alleen in zijn geheel kan worden geschorst;

Overwegende dat m.b.t. het moeilijk te herstellen ernstig nadeel de eerste verzoekende partij aanvoert dat de opgelegde voorwaarden haar verhinderen haar bouwplannen uit te voeren, waardoor "haar bedrijfszetel niet kan worden verhuisd naar het gebouw aan de Fabrieksstraat, zij dus met haar plaatsprobleem blijft kampen (en) hierdoor verplicht (is) haar orderboekje te limiteren tot hetgeen op de huidige bedrijfszetel mogelijk is"; dat de derde verzoeker stelt

dat "voor hem als bedrijfsleider een woning zou zijn voorzien (...) in het bedrijfsgebouw en (hij) genoopt (wordt) nog een tijd in de huidige moeilijke woonomstandigheden te blijven leven";

Overwegende dat het moeten limiteren van het orderboekje op zich geen ernstig nadeel uitmaakt; dat de eerste verzoekende partij overigens geen enkel concreet gegeven aanvoert met betrekking tot de huidige omzet en de financiële weerslag van de uitbreiding van de activiteiten die met de herlocalisering van het bedrijf gepaard zou gaan; dat de derde verzoeker over de huidige woonomstandigheden geen enkel concreet gegeven aanbrengt; dat de tweede verzoekende partij zich niet beroept op enig nadeel; dat inzoverre "in ondergeschikte orde" een nadeel wordt aangevoerd dat ontstaat bij de uitvoering van de bouwvergunning, dit niet ernstig is; dat de eerste verzoekende partij dit nadeel immers zelf kan verhelpen;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Denderleeuw in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op vierentwintig februari
1900 negenennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.